

Zpravodaj 64

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Číslo 1

Září 1964

Fráňa Šrámek

V ř e s

Když kvete vřes, tu víme,
že v číši už jen zbývá
poslední jiskra. Dopíjíme
a přes rameno se nám dívá
stín.

Pak zmodrá les a večer sivý
do styčnoucích luk mlhy valí:
tu, ironicky starostlivý,
nám ramena svým pláštěm halí
stín.

Sobotka se rozrostla...

..... se se objemu katastrof i počtu obyvatel. Jak k tomu došlo? V roce 1963 nabídla JZD Nástup Staňkova Lhota ruku ke sloučení okolních JZD ve velký ekonomický celek a již to začalo. Pěče několika národních výborů o jedno JZD se nedala organizačně zvládnout. Tak přišly volby 14. června 1964 a po nich rozsáhlé organizační změny. Pod název města Sobotka a pod řízení MNV Sobotka vstoupily okolní obce: Staňkova Lhota jako Sobotka II., Lavice - Sobotka III., Zajakury - Sobotka IV. Splyšová - Sobotka V., Čálovice - Sobotka VI., Stěblevice - Sobotka VII.

MNV v Sobotce má 37 poslanců, předsedou byl zvolen a. František Hejn, tajemníkem a. Josef Valkeus. Výkonným orgánem MNV je rada, která má předsedu a tajemníka čítá 9 členů. Ti jsou zároveň předsedy hlavních komisí,

Václav Linhart - komise plánovací

Josef Kutek - komise zemědělská

Ing. Václav Truhlář - komise výstavby

Stanislav Mrakoň - komise finanční

Drahomíra Bílková-Kyzivátová - komise školská a kulturní

Antonín Volf - komise průmyslu a zásobování

Josef Štrnad - komise bytová

Františka Tichá - komise sociální - zdravotní

Vladimír Odstrčilík - komise veřejného pořádku

Některé komise k amážšímu zvládnutí rozsáhlých úkolů mají ku pomoci subkomise. Jako na příklad subkomise péče o dítě a jeho výchovu, muzojní, stravovací, tělovýchovná a pro kino spadají pod kompetenci školské a kulturní komise, finanční komise má ku pomoci subkomisi inventarisační, komise průmyslu si rozdělila činnost a úkoly na úsek průmyslu a místního podniku Komunálních služeb, zásobování a pohostinství, s tím související cestovní ruch, dále sleduje lidový sběr odpadových surovin. Komise sociální řídí evidenci důchodů a rozdělování částek doplňkové péče, řídí činnost jeslí a pomáhá i sociální komisi JZD Nástup. Komise veřejného pořádku řídí preventivní činnost přestupků a vankle projednává. Zemědělská komise sleduje hospodaření JZD, řídí činnost jednotně hospodářských rolníků a družných držitelů půdy, sleduje jejich dodávky a činí opatření na zajištění dodávkových úkolů.

V kompetenci školaké a kulturní komise jako samostatný kulturní a osvětový orgán pracuje v Sobotce Osvětová beseda, která spravuje Humpracht, dům, kde je uložen archiv Městského Národního uměleckého Fráni Šrámka (čp.3) a sokolevnu s jevištními závody se svými orgány ROH a ČSM zapomínají - a to zvláště v finančních prostředcích. Vyvrcholením celoroční činnosti jsou akce Šrámkovy Sobotky. Sbor pro občanské záležitosti pracuje na úseku, týkajícím se matriční agendy sňatkové, narození a úmrtí.

V Sobotce byl zrušen Výbor žen (uváženě?), čímž nastupují nové formy činnosti nově ustavené občanské výbory v počtu 9 na celém území města. Tyto občanské výbory mají projednávat s občany, případně za přizvání poslanců MNV, všechny záležitosti volebních obvodů, návrhy, připomínky a podobné. Občané by se měli ještě více zajímat a aktivně účastnit na péči o město, o jeho větší zveleboní a zkrášlení - měli by více využívat rozhovorů s poslanci, občanskými výbory i samotných veřejných zasedání MNV a podílet se na vytváření nového života v stále lepším prostředí bydlení, úpravě veřejných prostranství a potřebných zařízení pro občanské soužití. Že to někdy potřebuje úsilí i samých občanů? To se jistě vrátí v tom vědomí, že akce, která by mohla být dodána za několik let, je svéomocí občanů - a to ne jistě s velkou námahou - dokončena hned. A v tom je jedna z výhod, nahlédne-li na okolnost, že akce se zlevní a finančních prostředků může být použito jinde.

Sobotka se rozrostla, rozrostla se i práce i povinnosti k péči o město - rozrostla se i aktiv občanů, pomáhající národnímu výběru na všech úsecích jeho práce?

M-0

Barovní film o SOBOTCE

natočil na společný scénář otec se synem MUDr. Ivan Křížem. Bylo to ve dnech jeho skromné dovolené, trávené v rodné Sobotce. Počasí práci mnoho nepřálo. Proto není také film dosud úplný, chybí některé nutné záběry a závěrečné ozvučení. V této zatím podobě byl poprvé promítnut po dva dny o posvícení a dle celkové reakce pravidelných návštěvníků kina se líbil. Snad to bylo právě tím, že obrázky z města probíhaly před očima diváků zatím bez komentáře, jen provázené hudbou a recitací Šrámkovou básní Sobotka. Diváci se mohli nerušeně zakoukat do jednotlivých obrázků milého města, a proto se i divit, co všechno je v Sobotce k vidění a jakou krásu to dříve mělo téměř bez povšimnutí. Snad za většinu místních občanů to vyjádřilo nejlépe paní V.: "Nemáme ani pojotí, jaké to tu máme až z vašich obrázků a filmu pana syna jako poznali, jak hozná je ta naše Sobotka!"

Soudě dle těchto několika upřímně míněných slov, lze mít za to, že film po dokončení splní své propagační poslání, jemuž je určen. Škoda jen, že jej i v této zatím podobě nemohli shlédnout účastníci letošní Šrámkovy Sobotky, jak bylo v programu. Zavinila to vadné technické zpracování při sestřihu filmu. Příští rok jim to bude vyhrazeno.

- fb

I kámen by se nad ním ustrnul . . .

ho zobe jako lidský novdék. Je celý prostydý, kroku by noudělal. A kdyby i mohl, sám domů netrafi. Hrozně se mu stýská po tatínkovi. A při těch slovech hořce zaplakal. Proto mu asi říkají H o ř o c .

I kámen by se nad ním ustrnul . . .

Snad se nad ním slituje strýček Hlavský a dovoze ho k tatínkovi. Jsou s akademickým sechařem Vítavem dobrá kamarádi . . .

-fb-

Poprvé jsem se s ním setkal na výstavě o VIII. SS. Byl plný života, radost bylo na něho pohledět. Kdokdo se za ním chleďl jak skvěle vypadal. Stál si tu pyšně jako dokonalá plastika na výsluní umělecké slávy. Pražští muzikáři mu vyhrávali do ouška. Pozdější setkání nebylo už tak radostné. Stál v sítině OUNZ za dvořmi, což mu přirazili téměř před nosem, jako nemá výčitka. Trpco žaloval na svůj csud. Stojí tu od 12. července. Studená díra . . .

Narodila se 11. září 1884. Příznivými otci učitel a potrašovické školy, v níž strávila Milka dětství, byla Karolina Světlá. Na Milčině vysvědčení z pražské obchodní školy Ženského výrobního spolku je podpis Elišky Krásnohorské. Doma měla příklad matky, onergické soleské dcorky, později industriální učitelky. Od dětství se naučila vážit si práce onergických, vořejně činných žen. K nim se také celým svým životním úsilím zařadila a zaujala mezi nimi jedno z nejpodněnějších míst.

Jako zaměstnankyně okresního zastupitelstva na Královských Vinohradech byla první samosprávnou úřednicí v Čechách. Od okamžiku, kdy se osamostatnila, vrhla se s olánem, který jí nikdy neopustil, do vořejněho života. Intenzivně pracovala v mnoha ženských spolcích, ooložitelně v Ženském klubu a jeho sokcích. Postupně redigovala Ženské slovo, Socialistku, Ženskou radu. Ve svazu ženských organizací, který se za první republiky vytvořil, Ženské národní radě, byla Miloslava Hrdličková druhou místopředsodkyní. Účastnila se mnoha sjezdů mezinárodních pokrokových ženských organizací v cizině. Doma bojovala na schůzích i v novinářských článcích za právo žen na odborné vzdělání, za plnou rovnoprávnost s muži, za sociální zákony na ochranu žen - dělnic, pomocnic v domácnosti a žen volných povolání. Kolik zápasů stálo jen to, aby vdané ženy nebyly propouštěny za zaměstnání. - Když začal v třicátých letech republiku ohrožovat fašismus, hlásí se Milka jako voják do všech lověch bojových organizací. Ve všech nalézám zřetelné stopy její práce. Po Mnichově se stará o německé antifašistky a omigrantky, zapojuje se do illogální činnosti. Zatýká ji gestapo, ale brzy propouští, dosah práce chytré Milky nebyl vypátrán. I za okupace se snaží udržet činnost Ženského klubu. Po válce, pokud jí to otřosené zdraví dovolilo, vrací se k vořejně činnosti, novy- hýbá se ani drobné práci v Komunistické straně. Na Černém vrchu, kde Šrámkovi bydlili, pořádá dětské besídky. Na konci života se jí dostává vyznamenání Za zásluh o výstavbu.

„,la upřímná, opravdová a hluboce demokratická. Měla autoritu. Nadto jí obostíralo zvláštní kouzlo, byla životní družkou milovaného básníka. Byla Šrámkovi milonkou, ženou, téměř padosát let matořsky pečovala o něho i o jeho díla. Při věi horoucí lásce a obdivu uměla být i kritickým soudcem.

Byla neobyčejně pracovitá. Litorární archiv Fráni Šrámka, který založila, je toho svědectvím. Jen ten, kdo ví, jak obtížná je aktivní práce, plně pochopí, co jí dalo námahy sbírat a pořádat rukpisy, časopisy, fotografie, novinové výstřižky a stará vydání knih, o něž sám básník nikdy nedbal. A kolik úsilí věnovala práci odiční, koroktárám a poznámkám k Šrámkovým spisům. Moudře dovedla pronést Šrámkovo dílo obdobím nepřízně, uměla nalézt vykladače a vydavatele. Nade vše ráda se obklopovala mládím. Vyhledávala a podporovala mladé umělce a pracovníky v literatuře, připoutávala je k Šrámkovu dílu.

Milka byla radostná, jasná, onergická. Mladistvá svěžost a veselost jí neopustila ani v době, kdy se už těžko mohla pohybovat.

Po celý život dovedla mít celo, horce ráda. Především svého Fránu. Je těžko pochopit, že milonecké vyznání doslovu knížek "V boj" a "Lístů z fronty" psala ženou na sedadesátiletá. Horoucně, nadšeně, volkoryse milovala lidi, mládež, děti, mada- né a obratné ženy, volké idoj, svou práci.

A nakonec tak měla ráda Sebotku, místo, kde se narodil Fráňa Šrámk. Tam se odstěhovala nedbajíc, že si způsobuje těžkosti a k smrti zhoršuje chorobu. Tam založila Šrámkův dům a zabezpečila ho vším, co měla. A v něm po třech týdnech pobýtu zemřela.

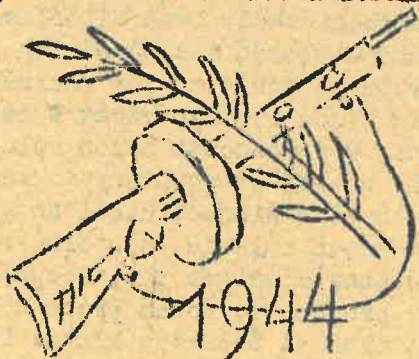
Rocitační studio Šrámkova domu, Sebotka, celý kraj na Vás, paní Milko, nezapomíná....

V letošním roce začaly oslavy 20. výročí Slovenského národného povstání a osvobodění naší vlasti Sovětskou armádou. Uvítali jsme četné dologace sovětských přátel. Ale přijíždějí k nám na dovolenou i bývalí příslušníci Rudé armády a partyzánských oddílů, aby prožili několik dní se svými bojovníky v kraji slavných bojů. I do našeho okruhu zavítalo několik bývalých partyzánů. Byli to soudruzi: Petrov, Tárjochin a Chočko, kteří se skrývali u Procházků ve Važicích a účastnili se bojů v Českém ráji. Podrobněji o jejich návštěvě psal jičínský Předvoj.

Na Sobotočské posvícení navštívila naše město Marie Ivanovna Ignatěvová rozená Nolipovičová, dcera v našem partyzánském hnutí známého a několikrát vyznamenaného velitela jednoho z nejaktivnějších a nejúspěšnějších oddílů, partyzánského útvaru "Krystal" oblast sever, legendárního Ivana.

S radostí jsme ji mezi námi uvítali a spolu s ním jsme si doplnili a osvěžili podrobnosti ze života Ivana Karloviče Nolipoviče.

Narodil se v rodině zemědělece ve vesnici Listopaderin ve Vinické oblasti 10. října 1910. Měl dva sourozence, kteří oba padli ve Vlastenecké válce. Vycházel do první lotky a po vojenské službě se oženil s Viktorií Pápanovnou. V roce 1936 se jim narodila Marie Ivanovna. Ivan Karlovič byl členem Komunistické strany a zastával různé funkce. Byl tajemníkem a později předsedou vesnického sovětu v rodné vsi a později měl i jiné zodpovědné funkce.

22. června 1941 nastoupil vojenskou službu a v bojích se dostal do zajetí, takže již vůbec nepoznal syna Valentina, který se narodil po otcově mobilizaci.

Po pobytu v různých zajateckých táborech byl zařazen do transportu smrtí, z něhož se mu podařilo u Branžože, kde nocovali, spolu s dalšími druhy utéci. Společně s gostapom pronásledovanými manžely Pánkovými se dostali do Rytířevy Lhoty a pak do bezpečnějšího úkrytu, k Žofkovům na samotu na konci Dobšic - Meziluzí. Zde našli trvalý domov. To bylo v listopadu 1944.

Brzy se Ivan i ostatní spřátelili s rodinou Žofkovou i ostatními občany Dobšic. Svoji dobrosrdečností, poctivou pracovitostí a skromností si všechny získali na svou stranu a cítili se zde jako doma.

Na jaře 1945 utvořili spolu s několika dalšími uprchlíky ze zajetí přepadový partyzánský oddíl "IVAN" v rámci partyzánského útvaru Krystal - oblast sever.

V čele přepadového oddílu působil nadporučík Ivan Karlovič Nolipovič.

Pod jeho vedením se stal oddíl jedním z nejlepších a nejúspěšnějších. Důvtipem a promyšleností každého bojového úkolu dosahoval skvělých výsledků. Významné úspěchy svedl u Sednihořek, na křižovatce u Rovonska a u Libuně. I na jiných místech.

"Byl a je naší pýchou", říkal o něm náčelník štábu Krystalu kapitán Chotov i velitel major Čerman, když se Ivan vrátil ze svěšené bojové akce zdrav, bez nejmenších ztrát na lidech, ale s bohatou kořistí výzbroje. Byl to skutečný goraj, voják tělem i duší.

Zahynul náhodně, když se vrátil z partyzánské prohlídky na sobotočském náměstí 9. května 1945 do Rovonska, aby se i tam rozloučil před návratem do své vlasti. V Rovonsku byli shromáždění a vyšetřováni zajatí fašisté. Při jejich výsleších 10. V. se snažil jeden esesák uniknout. Ivan se za ním pustil, u domu čp. 364 jej dostihl a snažil se ho přivést zpět živého. V nastalé potyčce padl za oběť ráně, která vyšla ze samopalu. Je pohřben na rovonském hřbitově. A skromný památníček na návsi v Dobšicích připomíná: "Za krev Ivana Karloviče naše láska a věrnost sovětskému lidu."

Marie Ivanovna si prohlédla celý náš kraj, navštívila místa bojů svého otce a slíbila, že se opět mezi nás podívá.

František Šturm

Literární z Sobotky

V posledních dnech VIII.ŠS vyšla drobná ale miloučná knížkočka J.Glazarové: O krásu české řeči /VKN Havlíčkův Brod, 88 stran, 2000 výtisků, cena 5.-Kčs/. Ilustracemi a grafickou výzdobou doprovodil K.Kinský. O knížce psal pochvalně v Literárních novinách 5.9.1964 prof.Danoš /Dě/ a krátké recenze se objevily i v Pochodní, Učitelských novinách a jinde. Možno objednat na MNV Sobotka.

- Počátkem září objevila se na knižním trhu básnická sbírka Fráni Šrámka: Rozbolostněný žonani.../MF, 48stran, 8500 výtisků, cena 8.-Kčs/. Ilustrace J. Svoboda, grafická úprava Mil.Fulin, závěrečná poznámka Jar.Kabeš. Rukopis byl objeven v pozůstalosti inž.dr.Ant.Křížo. Obsahuje 25 básní křehké milostné lyriky dekadentní ražby, vzniklých na přelomu století, dokroslujících zajímavě obraz Šrámkovy básnické tvorby. Souhlas k tisku dal též literární archiv MNV v Sobotce.

- Jako vzpomínku k 80.narozoninám Šrámkovy ženy a obětavé spolupracovnice Miloslavy Hrdličkové-Šrámkové přinesl jičínský Předvoj /roč.V.,č.37 z 21.9.64/ kurzivku Nedožitá osmdesátka. Tentýž časopis přinesl v č.38 podnětky III.ročníku literární soutěže Šrámkovy Sobotky /otiskneme příště/.

- Časopisy Musejní a vlastivědná práce /roč.II.,č.3/1964/ a Archivní časopis /roč.1964, č.3/ otiskly referát prom.hist.Karola Bílka Výstava archivních dokumentů jičínského okresu.

- Lidová demokracie z 30.VIII.1964 si v článku Libuše Brožkové: Nové posláni hradní pevnosti pochvaluje originální instalaci gotického a renezančního umění ze sbírek Národní galerie a přináší snímek části expozice v prostorách Kostí.

- Naše spolupracovnice Blanka Švábová, učitelka ZŠ Markvartice, uveřejnila v prázdninových číslech Předvoje básně Žná, Jedna z léta, Don s básní a Poprvé do školy.

-vi-

OHLASY VIII.ŠS V TISKU

Bylo jich mnohem víc, pro skrovný rozsah listu uvádíme jen některé:

- Předvoj/roč.V.,č.27, 3.VII.1964/: ... ta /autor neuveden/ o recitačním studiu Šrámkova domu Žijí a zpívají...

V Sobotce vyrůstá pevně stmelený a pro ušlechtilou věc zapálený kolektiv. Nejen ze Sobotky, ale z celého okolí...

- Pochodeň /roč.LIII, č.159, 4.VII.1964/- článek nepodpsaného autora Pořadí v Kostí.

Pořadatelé ŠS využili krásných prostor státního hradu Kostí a na zahájení letošních šrámkovských slavností uspořádali koncert ze středověkých hudebních skladob a staročeské světské a duchovní lyriky. ...je to zajímavá a podnětná ryšlonka, která přispěje k dalšímu obohacení soboteckých slavností i jejich sepětí s celou kulturní turou. ...Čisté a úhledné město Šrámkovo s volkým množstvím pozorných pořadatelů dalo svým činom nový a významný podnět a vklad.

- Předvoj /roč.V.,č.28, 10.VII.1964/ - Zd.Halaš:Pražáci v Sobotce.

Hrubinovu básnickou skladbu "Romance pro křídlovku" mnozí znají z četby. Luděk Munzar svým přednesom povýšil krásné verše na zážitok, na který se nezapomíná. Dobrá poezie v dobrých rukou!

Literární noviny 11.VII.1964 - glosa básníka Jiřího Pištory.

Ačkoliv se jela Velká cena Prachovských skal, přišlo na poslední odpoledno Šrámkovy Sobotky aspoň tolik místních obyvatel jako na podobné podniky v dvacetkrát větším Prostějově.

→ Učitelské noviny 28.VII.1964: Z prázdninové pošty:

Scházejí ní slova, jiniž bych ocenila citové okouzlení a množství získaných dojmů a poznatků už osmé Šrámkovy Sobotky, napsala s.Tognerová z Lysé nad Labem...Dopis hovoří s obdivom zvláště o přednáškách s.Donksteinové z knihovnické školy v Praze, ale nadšoně vzpomíná i na vystoupení recitáčních souborů a na ostatní obsah těchto svátků poezie.

- Předvoj /roč.V.,č.30, 24.VII.1964/: Jar.Vaněk: Zamyšlení nad VIII.ŠS.
V pořadí již 8.ročník ŠS prokázal, že místní činitelé pochopili, že kulturní činnost může úspěšně působit na veřejnost, je-li společenskou záležitostí místa, ve kterém vzniká. ... Nelze mluvit o návštěvnické krizi všude tam, kde připravují kulturní program poctivě a odpovědně. Z hlediska dosavadních výsledků je nutné především pracovat s mládeží i s těmi nejnaladšími, aby se mohli vyslovit za naší spolupráce ke všem současným problémům. ... heslo: "Tvoříme, vymýšlíme, experimentujeme" je odpověď těm, kteří ještě nevědí, jak na to, aby se u nich "v kultuře něco dělalo". Podmínkou však zůstává, opřít se o děti, o mládež a využít zkušeností starší generace.

- Listy klubu přátel poezie - září 1964 : básník Miloň Čepelka:

Není v mých silách hodnotit. Ostatně jsem byl v Sobotce jen krátce po poslední den. Chápu však celý tento poetický festivalový týden jako příjemné, sváteční setkání lidí, kteří mají rádi verše. Setkání možná o to působivější, že není podmíněno ani oficiální předhlídkou úspěchů, ani soutěží. Protože to, co snad tu a tam chybí na profesionální úrovni, to je mnohokrát vyváženo sympatickou neokázalostí. Jinými slovy: poezie je v Sobotce jako doma, a proto všude dobře, doma nejlíp, nezbyvá než soboteckým za toto domácí prostředí upřímně poděkovat.

Není náhodou, že z těchto 7 ohlasů je téměř polovina z našich okresních novin. Znájí dobře naše poměry, jsou nám nejbližší a mohou nám účinně pomoci. To se jim letos o Šrámkově Sobotce podařilo. Ale i ostatních si velmi vážně a děkujeme jim za vřelá slova.

Rdk

Naše rovy...

Dr.František Pala /8.V.1887 - 26.V.1964/, známý hudební kritik a autor několika děl z oboru hudební vědy/ poslední vyšly jeho dějiny opery Národního divadla v Praze/, měl k Sobotce a soboteckému kraji velmi blízko. Jako profesor jičínských škol býval o prázdninách v Libošovicích, kde byl jeho tehdejší ředitel školy. Tehdy se seznámil s Fránou Šrámkem a chodil se s ním koupat a slunit k Žehrovcé v pleskotském údolí...Šrámek měl rád tohoto vervního a bystrého společníka. Piše o něm své ženě 14.července 1924 ze Sobotky:

"Prosím Tě, pošli mi výtisk Splavu a výtisk Žasnoucího vojáka; chci jimi potěšit prof.Palu, jonž bývá přes léto v Libošovicích a je opravdu znamenitým chlapcem...; má bouřlivý temperament, velmi se mi líbí, literaturu zná ff a hudbu zřejmě ještě více; je sprátolen úzce s Foerstem, který tu u něho loni po 3 dny byl a nad Pleskoty prý se udivil jako nad divem."

Dr.Pala nikdy nezapomínal na sobotecký kraj a přicházel sem ze Želoznice, aby se poklonil své lásce - Semtinské lípě. Svůj vztah k soboteckým přátelům projevil i tím, že část literární pozůstalosti svého syna Dušana, narozeného v Libošovicích, věnoval spolu se svou ženou Ludmilou Městskému archivu v Sobotce. V Archivu Fráni Šrámkova pak uložil některá hudební díla skladatelů, kteří se inspirovali Šrámkovými verši. Nejvzácnější jeho dar je výtisk Foersterova opusu 192 "Stopy v písku" s vlastnoručním věnováním Foersterovým: Příteli nevyčerpatelné dobroty a hlubokému znalci Dr.Frt. Palovi - Jos.B.Foerster - 5.III.1951.

Slova Foersterova i Šrámkova jsou jistě nejkrásnější charakteristikou Dr.Františka Pale.

Nedávno /28.srpna 1964/ zemřelý vynikající výtvarník arch. Vlastislav Hofman, jičínský rodák, byl sprátelen s Václavem Špálou a znal se také s Fránou Šrámkem, jak dosvědčuje známý linoryt básnickovy hlavy. Šrámkovi také scénicky vypravil dvě hry: Hagenbeka v Městském divadle na Václavědech /22.XII.1920/ a Zvony v Národním divadle v Praze /22.IV.1921/.

Dokladem přátelství s Václavem Špálou je náhrobek Špálovy rodiny na soboteckém hřbitově, sřízený původně podle Hofmanova návrhu.

Jaroslav D r o z e n zemřel v dubnu v Rožďalovicích. Působil na Sobotecku /Dolní Bousov, Sobotka/ přes 10 let. Bude žít v paměti svých žáků jako výborný učitel matematiky a opravdový, citlivý pedagog.

Počátkem srpna zemřel v České Lípě sobotecký rodák Jaroslav Š u l c /1898/. Byl prvním starostou Pěveckého sdružení severočeských učitelů. Za studií na jičínském pedagogiu bydlil s plhovským rodákem, proletářským básníkem Jožou Z i n d r e m, od jehož úmrtí uplynulo 11.VII.1964 již 35 let.

5.července 1964 zemřel v Mnichově Hradišti ve věku 86 let markvartický rodák Karel S y r o v á t k a, spolužák básníka Viléma Peči. Jako učitel působil v rodném kraji /Dolní Bousov, Vlčí Pole, Sobotka/ a proslul jako vynikající včelařský odborník.

A konečně počátkem září 1964 zemřel bývalý okresní školní inspektor na Jičínsku Jan K. H a n u š. Byl pochován na Veliši u Jičína. -a.

-S-O-B-O-T-E-C-K-Á-   -V-Š-E-H-O-C-H-U-Ť

Diamantová svatba. To už je co říci - 60 let společné cesty životem. Na jejím konci je velká sláva, říká se jí diamantová svatba. Dno 30.srpna 1964 ji slavili manželé Anna a Antonín Říhovi v Mladějově č.57. Svůj manželský slib obnovili v tavnin Husově sboru církve čsl. *

V hradecké Pochodni z 30.VIII.1964 se Otakar Rydlo - po svých zkušenostech ze zájezdu do Polska - přimlouvá za to, abychom polským sousedům nabídli plakáty upozorňující na půvaby Kostí, Šrámkovy Sobotky, České Skalice atd. Rydlův námět jistě stojí za uvážení. *

Prodloužení autobusové linky Jičín - Mladějov do Sobotky, jak navrhuje rada MNV v Sobotce, by jistě uvítali především občané ze Stěblovic, kteří přijíždějí za prací do Sobotky a jejichž děti musí i za nepohody chodit do sobotecké školy pěšky. Nové spojení by také turistům zkrátilo cestu ze Sobotky do mladějovské oblasti / do Dolů, na Trosky, do Pracňovských skal atd/. *

Do konce září navštívilo Humprocht přes 36 000 turistů, z nichž bylo i hodně zahraničních. Novému správci tedy prospívá jeho znalost jazyků. - Šrámkův archiv shlédlo na 700 zájemců. *

Na MNV v Sobotce byli 26.září 1964 oddáni promovaný historik Karol Bílek, archivář v Sobotce a v Jičíně s prom.ped. Marií Dolečkovou, učitelkou v Chroustovicích na Chrudimsku. Redakční rada se připojuje s upřímným přáním všeho nejlepšího na společné cestě životem. *

Přihláška k odběru Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

J m é n o : . . . . .

Přesná adresa: . . . . .

Na tuto adresu zasílejte ... počet výtisků Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

Datum: . . . . . Vlastnoruční podpis: . . . . .

Tuto přihlášku odstříhnete a pošlete ihned na adresu Zpravodaj Šrámkovy Sobotky 1964, MNV Sobotka.

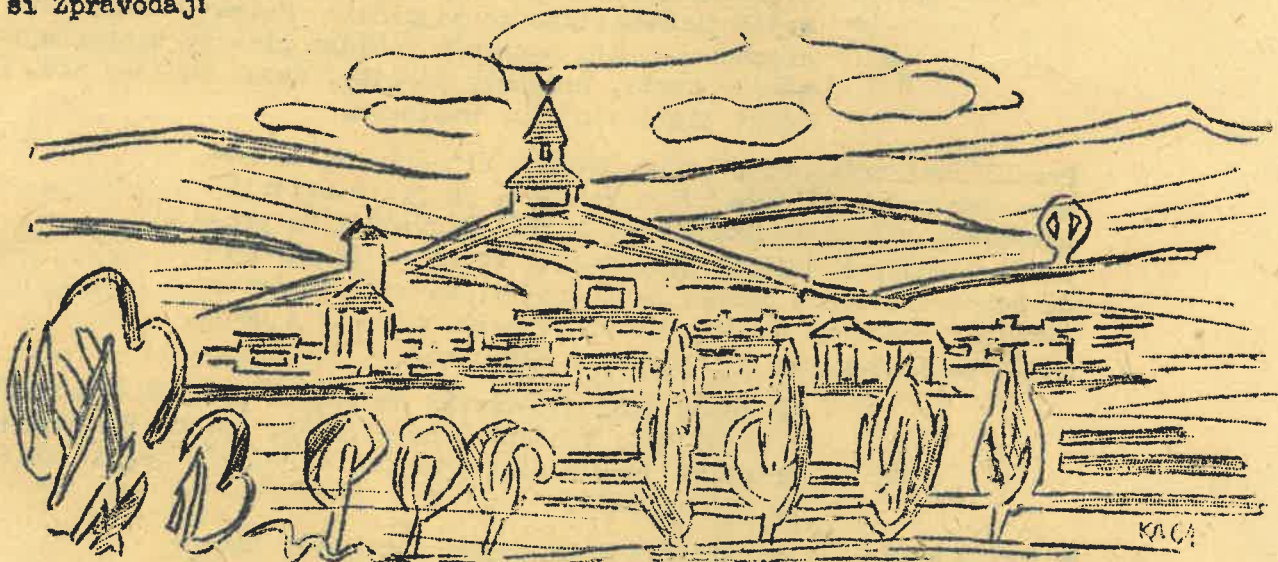
Redakční doslov.

Přečetli jste si první číslo Zpravodaje Šrámkovy Sobotky. Bude ho vydávat nepravidelně Osvětová beseda v Sobotce a zasílat všem, kteří mají rádi rodný kraj národního umělce Fráni Šrámka. Chtěli bychom touto formou seznamovat čtenáře s aktuálními událostmi Sobotecka, pomáhat v práci MNV v Sobotce i okolních obcích, seznamovat se starší i novou historií a literaturou kraje a udržovat styk rodáků a přátel Sobotecka, milovníků poesie Fráni Šrámka, prostě všech, kteří "tohoto kraje citlivě nosíme značku".

Zpravodaj bude řídit redakční rada, která ovšem nechce a nemůže vytvářet všechny příspěvky sama. Proto žádáme všechny, kteří mohou zlepšit a obohatit obsah Zpravodaje: **P i š t e n á m!** Vítáme všechny příspěvky. Zasiľte je na adresu Zpravodaj Šrámkovy Sobotky 1964, MNV Sobotka.

Všechny, kteří budou chtít náš časopis odebírat, žádáme, aby pečlivě vyplnili připojenou přihlášku a obratem je odeslali na naši adresu. To platí i pro sobotecké občany. A napište nám i adresy vašich známých, kteří by o Zpravodaj měli zájem.

Těšíme se na vaše přihlášky i příspěvky a asi za měsíc očekávejte další Zpravodaj!

Vydala Osvětová beseda v Sobotce. Povoleno OŠK ONV Jičín číslo M-04 42411.
Vyšlo dne 30. září 1964.